

Lotterinemnda

Vedtak i Lotterinemnda 15. april 2021

Sak 2020/0562 Pay Off Limited - klage over vedtak med pålegg om å avvise betalingstransaksjoner av innskudd og gevinst til og fra utenlandske pengespill på nett

Til stede: Leder Martin Hennig, medlem Shabneet K. Bains og varamedlem Elisabeth Ekberg

Sakens bakgrunn

Lotteritilsynet varslet 12. mars 2020 at de ville fatte vedtak overfor norske banker og finansinstitusjoner med pålegg om å avvise betalingstransaksjoner av innskudd og gevinst til og fra utenlandske pengespill på nett. Vedtaket ville ramme et kontonummer tilhørende selskapet Pay Off Limited (klager). Pay Off Limited ble satt som kopimottaker ved sin postadresse på Malta. Det ble gitt en frist på tre uker for å inngi tilbakemeldinger.

Lotteritilsynet mottok ingen innsigelser til forhåndsvarselet. Det varslede vedtaket ble fattet 14. april 2020.

Ingen banker eller finansinstitusjoner i Norge påklaget vedtaket. Advokatfirmaet Wikborg Rein påklaget vedtaket 5. mai 2020 på vegne av det maltesiske selskapet Pay Off Limited. Klagen er rettet til klageinstansene Kulturdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Lotterinemnda.

Klager anfører at Lotteritilsynets vedtak er ugyldig, og har vist til fire ugyldighetsgrunner. For det første anføres det at de rettslige vurderingene som ligger til grunn for vedtaket er forenklet og unyanserte. Det mangler eksempelvis en vurdering av EØS-rettens betydning. For det andre er det anført at Lotteritilsynets bedømmelse av faktum ikke er dokumentert. En vag henvisning til udokumentert "tipsinformasjon" fra norske banker er etter klagers oppfatning ikke tilstrekkelig til at tilsynet kan anses å ha sannsynliggjort sin oppfatning av faktum i saken. For det tredje umuliggjør manglende dokumentasjon klagers adgang til reell kontradiksjon. Lotteritilsynet har videre ikke hjemmel til å vedta et pålegg som rammer enhver transaksjon. Til sist, og for det fjerde, anføres det at klager ikke har fått partsstatus, med de mangler dette innebærer, og at klager ikke har mottatt forhåndsvarsel. Klager har dermed ikke fått anledning til å imøtegå tilsynets vurderinger. Disse manglene kan ha virket inn på vedtakets innhold, jf. forvaltningsloven § 41 og vedtaket er ugyldig. Pålegget må trekkes tilbake som en nullitet. Det vises for øvrig til klagen i sin helhet.

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

Lotteritilsynet sendte en bekreftelse på mottatt klage 8. mai 2020. Tilsynet sendte også et orienteringsbrev 8. juni 2020 hvor det ble informert om at tilsynet oppfatter klagen slik at klager ikke har bedt om utsatt iverksettelse av tilsynets vedtak etter forvaltningsloven § 42, og ba om en tilbakemelding dersom dette ikke var riktig. Lotteritilsynet mottok ikke noen tilbakemelding på orienteringsbrevet.

Den 18. mai 2020 sendte Lotteritilsynet i et forhåndsvarsel om vedtak med pålegg til norske banker og finansinstitusjoner om å avvise betalingstransaksjoner til og fra utenlandske pengespill på nett knyttet til selskapet Pay Off Limited, med kopi til Pay Off Limited. Forhåndsvarselet er datert etter tilsynet mottok klage på vedtaket om avvisning av betalingstransaksjoner til og fra kontonummeret til Pay Off Limited, og ble varslet fordi selskapet fortsatte å sende pengespilltransaksjoner på nytt kontonummer. Lotteritilsynet mottok ikke innsigelser til dette varselet, og fattet vedtak 23. september 2020.

Videre sendte Lotteritilsynet 2. juni 2020 forhåndsvarsel om vedtak til norske banker og finansinstitusjoner med pålegg om å avvise betalingstransaksjoner til og fra utenlandske pengespill på nett knyttet til kontonummer tilhørende et selskap med nesten liklydende navn - Play Off Limited. Selskapet er i likhet med Pay Off Limited heleid av pengespillkonsernet Cherry AB.

Foreliggende klagesak gjelder bare Lotteritilsynets vedtak av 14. april 2020 med pålegg om å avvise betalingstransaksjoner av pengespill ved innskudd og utbetaling fra kontonummer LT213110079899503241 tilhørende Pay Off Limited.

Lotteritilsynet har ikke funnet grunn til å omgjøre vedtaket. Lotterinemnda mottok klagen med Lotteritilsynets innstilling 29. juni 2020.

Det rettslige grunnlaget

Det følger av lotteriloven § 6 første ledd at det er forbudt å avholde lotteri uten tillatelse. Lotteriloven § 11 lyder som følger:

"Med unntak for lotterier som nevnt i § 7, er det forbudt å drive markedsføring eller formidling av lotterier som ikke er gitt tillatelse etter § 6 annet ledd. Som formidling av lotterier uten tillatelse regnes blant annet betalingsformidling av innsats og gevinst i slike lotterier. Kongen kan gi nærmere bestemmelser om omfanget og gjennomføringen av betalingsformidlingsforbudet."

Betalingsformidlingsforskriften er gitt med hjemmel i lotteriloven § 11, totalisatorloven § 3 første ledd og pengespilloven § 2. Klage over vedtak truffet med hjemmel i disse lovene, behandles av ulike klageorgan.

Det følger av betalingsformidlingsforskriften § 4 første ledd at "Det er forbudt for foretak som yter betalingstjenester i Norge å yte betalingstjenester ved innskudd til, og utbetaling fra pengespill som ikke har tillatelse i Norge.

Forbudet gjelder "både betalingstransaksjoner til og fra pengespillselskap som ikke har tillatelse i Norge og betalingstransaksjoner til og fra andre foretak som formidler betalingstransaksjoner på vegne av pengespillselskap som ikke har tillatelse i Norge."

Av § 4 tredje ledd fremgår det:

"Lotteritilsynet kan ved enkeltvedtak gi pålegg til foretak som yter betalingstjenester ved innskudd til og utbetaling fra pengespill som ikke har tillatelse i Norge, om å avvise betalingstransaksjoner identifisert med:

1. Kontonummer til pengespillselskap som gjennomfører betalingstransaksjoner eller andre foretak som gjennomfører betalingstransaksjoner på vegne av pengespillselskapet, eller
2. Navn på pengespillselskap som gjennomfører betalingstransaksjoner eller andre foretak som gjennomfører betalingstransaksjoner på vegne av pengespillselskapet."

Av forvaltningsloven § 34 følger det at klageinstansen kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye opplysninger. I dette ligger at klageinstansen fullt ut kan prøve både rettsanvendelsen, saksbehandlingen, faktum og det frie skjønn. Klageinstansen kan selv treffe nytt vedtak i saken eller oppheve det og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

Lotterinemndas vurdering

Klagen gjelder Lotteritilsynets vedtak overfor norske banker og finansinstitusjoner med pålegg om å avvise all betalingsformidling av innskudd og gevinst til og fra konkret angitte kontonumre. Vedtaket er direkte rettet mot norske banker og finansinstitusjoner.

Lotterinemndas behandling

Lotteritilsynet skriver i innstillingen 29. juni 2020, side 1, fjerde avsnitt:

«Vi sender klagen til alle tre klageorganene fordi Pay Off Limited formidler betaling for pengespill for pengespillselskap som kan ha både lotteri regulert i lotteriloven (f.eks. nettpoker), pengespill regulert i pengespilloven (f.eks. oddsspill, kasinospill) og spill på hest regulert i totalisatorloven. Slik vi ser det er nok det største transaksjonsvolumet som Pay Off Limited formidler til nordmenn, pengespill på nett regulert i pengespilloven.»

Nemnda forstår det slik at omfanget av midler som knytter seg til ulovlige lotterier, er noe usikkert, men legger til grunn at det ikke kan utelukkes at midler fra ulovlige lotterier er omfattet. Lotterinemndas behandling av klagen er begrenset til å vurdere vedtakets gyldighet ut fra reglene i lotteriloven § 11 og betalingsformidlingsforskriften. Hjemmelsgrunnet er imidlertid det samme som for de to øvrige klageinstansene.

Klagers anførsel om utilstrekkelig rettsanvendelse

Klager anfører at Lotteritilsynets fremstilling av de rettslige vurderingene som ligger til grunn for vedtaket er forenklet og unyanserte. Det nevnes eksempelvis at

tilsynet ikke har vurdert betydningen av EØS-retten for de rettslige vurderingene i vedtaket, og at en grundig redegjørelse for om vedtaket lar seg harmonere med gjeldende EØS-regler er påkrevd.

Lotterinemnda viser til at det er slått fast i EU-domstolens avgjørelse i sak C-258/08, premiss 50, at ved anvendelsen av regelverk for spill, kreves det ikke at nasjonale domstoler avgjør i hver enkelt sak hvorvidt det aktuelle tiltaket som er ment å sikre overholdelse av dette regelverket, er egnet og proporsjonalt. Det er tilstrekkelig at tiltaket er nødvendig for å sikre regelverkets effektivitet og at det ikke kommer med tilleggsrestriksjoner utover det som allerede følger av regelverket som sådan. Etter Lotterinemndas syn må en tilsvarende lav prøvingsintensitet også gjelde for Lotteritilsynets vurdering av om det omstridte vedtaket er egnet og proporsjonalt. Nemnda mener derfor at det ikke kan ha betydning at Lotteritilsynet ikke har foretatt noen slik vurdering i denne saken.

Lotterinemnda anser det videre ikke som nødvendig at Lotteritilsynet i denne konkrete saken skulle, eller burde, ha foretatt en nærmere vurdering av eventuelle EØS-rettslige spørsmål saken potensielt kan reise. Spørsmålet om betalingsformidlingsforbud har vært vurdert av blant annet EFTA-domstolen og ESA. Lotterinemnda viser i denne forbindelse til en avgjørelse fra ESA, EFTAs overvåkningsorgan, av 15. februar 2011 om lukking av fem klagesaker mot Norge om betalingsformidlingsforbudet. Her konkluderte ESA med at betalingsformidlingsforbudet ikke var i strid med artikkel 36 i EØS-avtalen om fri bevegelse av tjenester, under henvisning til statenes vide skjønnsmargin til å ha lovgivning som beskytter forbrukerne mot pengespill. ESA anså videre med at betalingsformidlingsforbudet proporsjonalt og egnet til å oppnå formålet. ESA viser til denne avgjørelsen i en nyere avgjørelse av 8. juli 2020 om lukking av klagesak mot Norge om betalingsformidlingsforbudet.

I sistnevnte avgjørelse har ESA også konkludert med at "the Authority does not consider that the payment transaction ban raises any particular issues related to the Payment Services Directive" (betalingstjenestedirektivet 2007/64/EF). Oslo tingrett har i dom av 16. august 2019 (TOSLO-2018-78344-1) konkludert med at betalingstjenestedirektivet ikke var til hinder for vedtak om pålegg overfor norske banker og finansinstitusjoner om å avvise all betalingsformidling av innskudd og gevinst knyttet til utenlandske pengespill til og fra kontonummer tilhørende Entercash Ltd.

Det er under enhver omstendighet ikke tvilsomt at vedtaket med pålegg om å avvise betalingstransaksjoner til og fra utenlandske pengespill på nett hva gjelder et kontonummer tilhørende Pay Off Limited er nødvendig for å håndheve betalingsformidlingsforskriften § 4. Det er også Lotterinemndas vurdering at vedtaket er nødvendig for å opprettholde enerettsmodellen. Enerettsmodellen innebærer at Norsk Tipping har enerett til å tilby enkelte spill og lotterier i Norge. Lotterinemnda har tidligere slått fast at forbudet mot betalingsformidling for pengespill som ikke har tillatelse i Norge, er en aksessorisk følge av den lovlig etablerte restriksjonen som ligger i enerettsmodellen, jf. Lotterinemndas vedtak i sak 2017/46. En slik tilnærming er også lagt til grunn i EFTA-domstolens sak E-03/06 (Ladbrokes Ltd.) premiss (83).

Videre har regelverket om betalingsformidlingsforbud for pengespill uten norsk tillatelse vært gjennom en notifikasjonsprosess i tråd med EØS-høringsloven, både da forskriften først trådte i kraft i 2010 og da den ble endret med virkning fra 1. januar 2020.

Lotterinemnda finner heller ikke at Lotteritilsynets vedtak går lenger enn det regelverket som sikrer enerettsmodellen gir anvisning på. Vedtaket er begrenset til å gjelde «betalingstransaksjoner av innskudd og utbetaling i pengespill» til og fra et bestemt kontonummer.

Lotteritilsynet har i vedtaket redegjort for lovgrunnlaget i lotteriloven, pengespilloven, totalisatorloven og forskrift om forbud mot betalingsformidling for pengespill som ikke har norsk tillatelse. Videre har tilsynet redegjort for sin vurdering av hvorfor betalingsformidling av innsats og utbetaling i pengespill til og fra det aktuelle kontonummeret vil være ulovlig etter ovennevnte rettslige grunnlag. Lotterinemnda kan etter dette ikke se at vedtaket bygger på utilstrekkelig rettsanvendelse.

Klagers anførsel om utilstrekkelig rettsanvendelse fører etter dette ikke frem.

Klagers anførsel om mangelfullt faktisk grunnlag

Klager anfører at Lotteritilsynets vedtak ikke inneholder tilstrekkelig dokumentasjon for at det foreligger ulovlige transaksjoner. Det vises til at tilsynet har bevisbyrden for at det påståtte faktiske grunnlaget for vedtaket foreligger. Videre hevdes det at når Lotteritilsynet unnlater å dokumentere de faktiske forhold, umuliggjøres klagers adgang til reell kontradiksjon i saken.

I vedtaket har Lotteritilsynet redegjort for at tilsynet har mottatt tipsinformasjon fra banker om at klager gjennomfører betalingsformidling for pengespill på nett som ikke har tillatelse i Norge. Det vises også til noen av pengespillsidene som betalingsformidlingen er knyttet til (comeon.com og folkeautomaten.com/no). Videre redegjør tilsynet for at klager er eid av et selskap som også er eier av selskapet Co-Gaming Limited. Sistnevnte selskap tilbyr pengespill på nett rettet mot Norge på de ovennevnte hjemmesidene. Tilsynet viser også til at informasjon fra Valutaregisteret viser et betydelig omfang transaksjoner fra klager til privatpersoner i Norge.

Etter Lotterinemndas syn har tilsynet i vedtaket sannsynliggjort at klagers konto er benyttet til betalingsformidling knyttet til pengespill. Nemnda mener at klager har fått tilstrekkelig informasjon til å kunne imøtegå premisene for vedtaket. Som tidligere nevnt, har klager hatt anledning til å imøtegå vedtaket gjennom å legge frem dokumentasjon på at alle eller deler av transaksjonene stammer fra lovlig virksomhet. Nemnda bemerker at klager kunne bedt om innsyn i saken dersom klager hadde behov for dette for å ivareta sine interesser.

I motsetning til det klager hevder, rammer ikke vedtaket i praksis samtlige transaksjoner til og fra klagers kontonummer. Det rammer kun betalingsformidling av *pengespill* til et bestemt kontonummer. Det vises her til

dom fra Oslo tingrett av 16. august 2019 (TOSLO-2018-78344-1), der et tilsvarende vedtak ble vurdert til ikke å hindre selskapet i å fortsette virksomhet i Norge til tross for pålegget.

I innstillingen har Lotteritilsynet dessuten utdypet grunnlaget for vedtaket. Her fremgår det at tipsene med informasjon fra flere banker er fra tipsfunksjonen på deres nettside med en kort beskrivelse av at bankene hadde avvist pengespilltransaksjoner. Det ble gitt informasjon om klager og eierforhold, og bankene opplyste at norske kunder hadde bekreftet at det var pengespilltransaksjoner. Opplysninger om transaksjoner i Valutaregisteret underbygget dette.

Lotterinemnda har mottatt underlagsdokumentasjon fra Lotteritilsynet, herunder tips fra en bank der tipseren skriver at vedkommende har fått bekreftet fra to kunder at betalingsformidlingen knytter seg til spillsekskapene Comeon.com og folkeautomaten.no. Dette er spillsekskaper som driver ulovlig spillvirksomhet i Norge og som er en del av klagers konsern. Lotterinemnda har også mottatt utskrifter fra Valutaregisteret som bekrefter Lotteritilsynets informasjon. Etter nemndas syn underbygger dette at Lotterinemnda har bygget på et korrekt og tilstrekkelig faktisk grunnlag. Klager har blitt forespurt om klager ønsker innsyn i dokumentasjonen, men har ikke kommet tilbake til nemnda om dette.

Etter dette kan Lotterinemnda ikke se at vedtaket bygger på et mangelfullt faktisk grunnlag og at dette har umuliggjort klagers kontradiksjon.

Klagers anførsel om manglende partsstilling

Klager anfører at klager ikke er gitt status som part ved Lotteritilsynets behandling av saken og at dette utgjør en saksbehandlingsfeil som har virket inn på vedtaket.

Tilsynet har sendt kopi av varsel og vedtak til klagers adresse, men klager har ikke fått formell status som part. I forbindelse med klage fra klager har Lotteritilsynet ikke tatt stilling til om klager er part i saken, men tilsynet har kommet til at klager har rettslig klageinteresse.

Lotterinemnda vurderer først om klager er part i saken.

Det følger av forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e at en part er en «person som en avgjørelse retter seg mot eller som saken ellers direkte gjelder». Det aktuelle vedtaket retter seg mot banker og finansinstitusjoner. Ordlyden «direkte gjelder» viser til situasjoner der det er identifiserbare fysiske eller juridiske personer hvis rettsstilling kan bli direkte fastlagt eller endret som følge av vedtaket, se tilsvarende Graver, Alminnelig forvaltningsrett 4. utg. 2015, side 380.

Etter Lotterinemndas syn har Lotteritilsynets vedtak direkte konsekvenser for klager ved at norske banker og betalingsinstitusjoner er pålagt å avvise betalingstransaksjoner til og fra utenlandske pengespill på det aktuelle kontonummeret som tilhører klager. Klager er dermed part i saken.

Partsstillingen utløser visse rettigheter, herunder forvaltningens veiledningsplikt overfor parter i forvaltningsloven § 11, rett til innsyn i sakens dokumenter etter § 18, at parten skal motta varsel før vedtak treffes og gis anledning til å uttale seg innen en nærmere angitt frist etter § 16 og at parten skal underrettes om vedtaket etter § 27.

Lotterinemnda er av den oppfatning at klagers manglende partsstatus ikke har virket inn på utfallet i denne saken. Som det fremgår av nemndas vurdering nedenfor, har klager hatt anledning til å begrunne sitt syn på saken og har hatt adgang til kontradiksjon. Klagers rettigheter under saksbehandlingen er dermed ivaretatt på forsvarlig vis.

Klagers anførsel om manglende forhåndsvarsling

Klager anfører at klager skulle fått varsel om vedtaket og adgang til å inngi merknader før vedtaket ble fattet.

Det følger av forvaltningsloven § 16 at en part skal varsles før vedtak treffes og «gis høve til å uttale seg innen en nærmere angitt frist».

Det er på det rene at Lotteritilsynet har sendt kopi av forhåndsvarselet til klagers postadresse, der det var en frist til å komme med innvendinger på tre uker. Lotteritilsynet har skrevet i varselet at tilsynet i denne saken ikke så behov for å ha dialog med klager i forkant av varselet.

Det følger av forvaltningsloven § 16 andre ledd at varselet skal «gjøre greie for hva saken gjelder og ellers inneholde det som anses påkrevd for at parten på forsvarlig måte kan vareta sitt tarv». I forarbeidene fremgår det at det i alminnelighet vil være tilstrekkelig at forhåndsvarselet gjør rede for hva saken gjelder, men at det fra sak til sak må være opp til vedkommende forvaltningsorgan å avgjøre hva som skal meddeles, jf. Ot.prp.nr.38 (1964-1965).

Lotteritilsynet har i varselet redegjort for rettslige grunnlag, faktiske forhold og tilsynets vurdering. Det opplyses at tilsynet har fått tips fra banker om at klager gjennomfører betalingsformidling for pengespill på nett som ikke har tillatelse i Norge. Lotterinemnda anser dette tilstrekkelig til å oppfylle lovens krav til forhåndsvarsel.

Klager viser til at kopien av forhåndsvarselet ikke ble mottatt av klager før 1. mai 2020, en og en halv måned etter datoen for varselet og to uker etter at vedtaket ble fattet. Klager anfører at klager dermed ikke er gitt tilstrekkelig adgang til kontradiksjon.

Lotteritilsynet har opplyst at varselet ble sendt i kopi til klagers adresse og at tilsynet ikke mottok brevet i retur. Først 17. april 2020 ble Lotteritilsynet kontaktet av et postkontor som informerte om at post ikke gikk til Malta. Dette var tre dager etter at Lotteritilsynet hadde fattet vedtaket. Etter dette sendte tilsynet ut brev til Malta og andre land som posten ikke gikk til per e-post. I

tilfeller hvor tilsynet ikke fant e-postadresse, forventet de til posten begynte å sendes igjen.

Av forarbeidene, Ot.prp.nr.3 (1976-1977), side 70, fremgår det at «[d]en naturlige og mest anvendte varslingsform er å bruke vanlig brev». I Ot.prp.nr. 38 (1964-1965), side 57, fremgår det:

«Direkte skriftlig varsel til vedkommende part vil være den mest betryggende framgangsmåte. Men i mange tilfelle må varselet kunne gis muntlig – f.eks. over telefonen – og stundom vil offentlig kunngjøring passe best (...) Det vesentlige må være at varslingen skjer på en måte som etter tilhøva må anses forsvarlig og rimelig».

Lotterinemnda legger til grunn at forsendelse gjennom vanlig post fortsatt er vanlig i forvaltningen, særlig gitt begrensningene knyttet til bruk av elektronisk kommunikasjon som følger av eforvaltningsforskriften § 8. Når Lotteritilsynet har benyttet klagers registrerte postadresse finner nemnda dette som tilstrekkelig.

Klagers anførsel om manglende forhåndsvarsel fører dermed ikke frem.

Klagers anførsel om manglende kontradiksjon

Klager anfører at konsekvensene av at klager ikke har fått partsstatus har vært at klagers rett til kontradiksjon ikke har blitt ivaretatt, og at klager ikke har fått innsyn i sakens dokumenter og dermed ikke fått mulighet til å gjøre seg kjent med og imøtegå den rettslige og faktiske bakgrunnen for vedtaket.

Klager har opplyst at varselet fra tilsynet ikke ble mottatt før etter at vedtaket var truffet. Klager har dermed ikke hatt anledning til å imøtegå varselet i forkant av vedtaket. Retten til kontradiksjon er sentral i forvaltningsretten, og er ett av hensynene bak regelen om forhåndsvarsling i § 16 og forvaltningens utrednings- og informasjonsplikt i § 17. Når klager ikke fikk anledning til å imøtegå Lotteritilsynets varsel er dette en saksbehandlingsfeil.

Det følger av forvaltningsloven § 41 at et vedtak er gyldig til tross for saksbehandlingsfeil «når det er grunn til å regne med at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold». I dette ligger ikke et krav om sannsynlighetsovervekt for at feilen har fått betydning. Det er tilstrekkelig med en ikke helt fjerntliggende mulighet, jf. rt-2009-166, der Høyesterett også uttaler:

"Vurderingen beror på de konkrete forhold i saken, herunder hvilke feil som er begått og vedtakets karakter. Der saksbehandlingsfeilen har ledet til mangelfullt eller uriktig avgjørelsesgrunnlag på et punkt av betydning for vedtaket, eller feilen på annen måte innebærer tilsidesettelse av grunnleggende fordringer til forsvarlig behandling, skal det gjennomgående nokså lite til."

Manglende varsling og kontradiksjon er en mangel som i mange tilfeller vil føre til ugyldighet, se tilsvarende Bernt, Norsk Lovkommentar, note 1053 til forvaltningsloven. Imidlertid fremgår det her i note 1044: "Førsteinstansens feil vil ofte være uten betydning dersom vedtaket er blitt overprøvd ved

klagebehandling. Også i denne sammenhengen vil det springende punkt bli om feilen kan antas å ha påvirket det endelige vedtak." I Graver, Alminnelig forvaltningsrett, 5. utg. 2019, side 569, fremgår det at feil som skyldes manglende varsel og uttalerett, ikke vil føre til ugyldighet dersom det skjer en fornyet behandling hvor partene får utøve sine kontradiktoriske rettigheter.

Klager har gjennom klagen fått anledning til å imøtegå grunnlaget for vedtaket. Som vist ovenfor kom det ikke frem noe i klagen som innebærer at vedtaket må omgjøres. Klager har ikke henvendt seg til Lotteritilsynet eller Lotterinemnda for å få tilgang til sakens dokumenter. Nemnda legger til grunn at det uansett ikke var nødvendig for klager å få innsyn i alle sakens dokumenter for å imøtegå varselet og vedtaket. Klager kunne ha imøtegått varsel og vedtak ved å dokumentere at transaksjonene knyttet til det aktuelle kontonummeret er lovlige, det vil si ikke knyttet til pengespill. Dette har flere selskaper gjort i andre tilsvarende saker. Klager har ikke hevdet at transaksjonene er lovlige og heller ikke bedt om innsyn i sakens dokumenter. Klagers anførsler er vurdert ovenfor. I tillegg legger nemnda vekt på at Lotteritilsynet ikke kan klandres for at forhåndsvarselet ikke kom frem til klagers postadresse. Lotterinemnda mener på denne bakgrunn at klagers adgang til kontradiksjon er tilstrekkelig ivaretatt. Manglende kontradiksjon før vedtaket ble truffet er dermed ikke en feil som det er grunn til å regne med at har virket bestemmende på vedtakets innhold.

Klagers anførsel om manglende kontradiksjon fører etter dette ikke frem.

Konklusjon

Lotterinemnda finner etter en konkret vurdering av sakens opplysninger at tilsynets vedtak skal opprettholdes.

Vedtak

Klagen tas ikke til følge.

Dokumentet er godkjent elektronisk